

- Arbeidet mitt var ikke godt nok

For om lag to år siden fikk Anders Skuterud et brev i posten. Han var innklaget for brudd med fagetiske retningslinjer. – Jeg hadde foretatt en feilvurdering og sagt ting jeg angrer på i dag, sier han.

TEKST

Nina Strand

Nina Strand

PUBLISERT 1. august 2005

Skuterud har lang erfaring som psykolog, og var på den tiden nestleder i Psykologforeningen. I dag er han foreningens fagsjef. Med andre ord hadde han inngående kjennskap til de etiske retningslinjene, og til Fagetisk råd. Som medlem i sentralstyret i en årrekke, hadde han satt seg inn i en lang rekke fagetiske saker. Nå var søkelyset satt på hans egen faglige virksomhet, en svært vanskelig opplevelse. – Det var tungt å lese klagen. Jeg tenkte: Har det jeg sa blitt oppfattet slik? Har jeg gjort gale vurderinger? Hva vil mine kolleger tenke om meg nå? Jeg fant fort ut at jeg måtte oppsøke en god kollega. Han ble en viktig støtte, og det var godt å ha en å tenke sammen med.

Burde avsluttet parterapien

Klagesaken endte med at Fagetisk råd konkluderte med brudd på respekt for pasienten. Han hadde hatt et par i terapi, og det var kvinnen som innklagde ham for manglende respekt. – Noen ganger tror du at du har en kontakt og en kommunikasjon som gir rom for å være litt direkte eller å bruke humor. Så viser det seg at det ikke var slik, og at det du sa ble oppfattet annerledes. Det var ekkelt å lese løsrevne utsagn som var uttrykt i en

kontekst, og som helt klart var blitt forstått på en måte jeg ikke har ønsket. Jeg ser nå at ting som ble sagt falt uheldig ut, og angrer på at jeg sa det.

– I dag ser jeg at jeg skulle avsluttet parterapien tidligere, sier Skuterud. – Jeg gikk inn i dette med ønske om å gjøre en god jobb, og trodde på resultat. Men parterapi var ingen god metode i denne sammenhengen, fordi grunnlaget for et likeverdig relasjonelt perspektiv manglet. Her er vi inne på fagetikkens punkt om metodebegrensninger. Jeg mener fremdeles at det var et forsvarlig valg å starte parterapien, men jeg så ikke tidsnok at forholdene ikke var slik at metoden ville føre frem.

Lang saksbehandling

– Hvordan opplevde du saksbehandlingsperioden?

– Frustrerende. Det er mange måneder i usikkerhet. En spør seg hva som skjer og hva som blir konsekvensene. Jeg var ikke redd for å miste autorisasjonen, men jeg bekymret meg over hva rådsmedlemmene og ledelsen i Psykologforeningen tenkte. Jeg kjente dem jo. Og jeg gjorde meg forestillinger om hvordan det som sto i klagen kunne oppfattes, lest med et kritisk og negativt blikk. I en slik situasjon er det lett å tenke negative tanker.

Ta kontakt med kolleger!

Skuterud vil så sterkt han kan oppfordre psykologer i samme situasjon om å snakke med en kollega, eller å ta kontakt med Psykologforeningens kollegastøtteordningen der den finnes. – Det at jeg umiddelbart tok kontakt med en kollega, var en god hjelp for meg. Det er godt å ha en å se og å tenke sammen med, og ikke bli sitte med skamfølelsen alene. En får støtte for at ting er gjort i beste mening, og får høre at også andre har gjort feil. Selv om vi er psykologer, kan angsten det vekker å få en klage, gjøre det vanskelig å se proporsjonene, og å tenke klart.

Saksgangen i fagetiske saker

- Fagetisk råd drøfter saken, og vurderer om det er grunnlag for å anta at det kan foreligge et fagetisk brudd.
- Når en sak blir åpnet, ber Fagetisk råd påklagede psykolog om å redegjøre for ett eller flere forhold i klagen, under henvisning til fagetiske prinsipper.
- Redegjørelsen sendes klager, som bes om å komme med sine kommentarer.
- Klagers kommentarer sendes til påklagede for sluttkommentarer.
- Fagetisk råd gjennomgår klagen, redegjørelsen og kommentarene og drøfter saken.
- Konklusjonen sendes til klager og påklagede.

TEKST

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening